

Hr. N. Neergaard i sin Finanslovtale rettede til den højtærede Udenrigsminister, og den Tale, som det ærede Medlem Hr. Brorsen, Venstres tidligere Formand, holdt i denne Sal i Gaar. Hvad blev der da sagt af de to ærede Medlemmer? Der blev peget paa, hvad jeg ogsaa tror, man i høj Grad skal have Opmærksomheden henvendt paa, at den økonomiske Situation, vi er inde i, er i den Forstand forskellig fra den i 1922, at i endnu højere Grad end den Gang er Stillingen Landet over den, at *samtlige* Erhverv, ogsaa Landbruget, føler sig stærkt truede. Det var netop som et Udtryk herfor, at de ærede Medlemmer Hr. N. Neergaard og Hr. Brorsen fremkom med Udtalelser om den tyske Toldlov. Det kan ikke andet end forekomme underligt, at i samme Øjeblik som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard spurgte, hvad man da vilde gøre med denne tyske Toldlov, var Stillingen her i Salen den, at 3 Partier sagde: Men noget Vaaben overfor den, nogle Forhandlingsmidler vil vi ikke have. Dér maa det være en konservativ Taler tilladt at henvise til det Krav om en *aktiv Handelspolitik*, som for adskillige Aar tilbage er rejst i denne Sal. Jeg kan ikke se rettere, end at det ærede Medlem Hr. Brorsens Tale just var et Udtryk for, at det var en saadan, man skulde føre paa dette Omraade. Naar man ser paa Tallene for Danmarks Omsætning med nogle fremmede Lande, viser det sig, at vi i 1923 købte for 650 Mill. Kr. Varer i Tyskland og solgte til Tyskland for godt 100 Mill. Kr.; for England var de tilsvarende Tal 407 Mill. Kr. og 1 060 Mill. Kr. og for Amerika 250 Millioner og 29 Millioner. Paa Grundlag af disse Tal er det, at vi fra konservativ Side har sagt: Lad os bruge den Magt, vi har i Kraft af vor Købeevne, og lad os navnlig gøre det i en økonomisk saa vanskelig Situation som den nuværende. Det ærede Medlem Hr. Brorsen, som vel ogsaa talte paa det ærede Medlem Hr. Slesbagers Vegne — de er jo fra samme Amt og har samme Interesser i hele dette Spørgsmaal, — vilde jo netop have, at Staten, Udenrigsministeriet skulde gribe ind paa dette Omraade. Ja, men man maa saa have Lov til at spørge: Hvordan skulde da en saadan Indgriben finde Sted? Noget, vi for vort Vedkommende yderligere kan have Lov til at pege paa, er, at netop

i en Situation som denne, hvor Vanskelighederne melder sig saavel for Byerhvervene som for Landbruget, er Stillingen den, at man just ved den Politik, vi har sagt er den rette, vil kunne gavne hinanden, ved at i visse Tilfælde den ene giver Afkald paa en Fordel, for at den anden kan faa en. Jeg vil endvidere pege paa, hvordan det lykkedes i en økonomisk vanskelig Tid under Ministeriet Neergaard for to betydelige Industrier at gennemføre en Hjælp. Jeg har aldrig hørt andet, end at denne Hjælp var god, jeg har aldrig set nogen videre Klage over, at det fordyrede Varerne saa voldsomt, at det ikke var til at udholde. Tværtimod, har jeg altid set, at Beretningerne om den Hjælp, der da blev ydet, gik ud paa, at det var gavnligt, og jeg har da ogsaa hørt, at man fra Venstres Side — og med Rette — har peget paa, at man paa den Maade kom nødstedte Industrier til Hjælp.

Jeg peger til Slutning angaaende dette paa, at det ikke er saa forfærdelig mange Uger siden, at der stod en Artikel i Venstres Presse, udsendt, saa vidt man kan se det, af Venstres Generalkorrespondent. Denne Artikel i Venstres Presse havde følgende bombastiske Overskrift: „Englands Vel er Danmarks Vel“; og derigennem sagde Forfatteren af denne Artikel — og som Bladene havde sat den op, maatte man forstaa, at det var med Tilslutning til Tanken i disse Ord til Overvejelse —, at det, det kom an paa for Danmark, det var, at Englands Forhold er gode, thi det gælder om, at vi kan faa solgt vore Varer og Landbrugsprodukter, saaledes som Forholdene nu en Gang ligger, dér. Englands Vel er Danmarks Vel. Ja, hvad er det vel andet end det samme, som vi fra konservativ Side forlængst har sagt?

Vi for vort Vedkommende kan da ikke betragte dette Lovforslag som andet end et meget lille Led af det, som skulde foretages. Jeg tror, at det en Gang var en kendt Socialdemokrat, som i en politisk Situation brugte Ordet „Narresut“. Og som det næsten altid gaar med politiske Udtalelser, vender de tilbage til Ophavsmanden. Dette Forslag er en Narresut til Befolkningen; det giver sig ud for noget andet, end det er. Vi fra det konservative Folkepartis Side har villet sige dette skarpt og bestemt.

At man fra vor Side betragter Arbejds-